

[Formanden.]

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Fra Kirkeministeren har jeg modtaget to Henvendelser fra det angaaende Forholdet mellem Staten og Folkekirken nedsatte Udvalg vedrørende henholdsvis det kirkelige Tilsyn med Folkeskolen samt vedrørende Præstens Deltagelse i Skoletilsynet i Sønderjylland.

Eksemplarer af Henvendelserne, der vil blive tilstillet det angaaende Forslag til Lov om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn og Tilsynet med private Skoler nedsatte Udvalg, vil blive omdelt.

Udenfor Dagsordenen har Socialministeren Ordet for at fremsætte det anmeldte Lovforslag.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse*. Saa snart den langvarige første Behandling af Socialreformen blev tilendebragt, maatte vi i Socialministeriet overveje Spørgsmaalet om midlertidige Foranstaltninger i Anledning af den store, stadig og stærkt stigende Arbejdsløshed. I Tilknytning til dette forberedende Arbejde i Socialministeriet havde jeg egentlig tænkt mig i Dag at fremsætte nogle almindelige Betragtninger over Hjemløse- og Arbejdsløshedsspørgsmaalet og disse Spørgsmaals nøje Sammenhæng med Erhvervslivets Stilling i det hele og med Udviklingen af det økonomiske System eller Mangel paa økonomisk System, der præger de moderne Samfund. Men efter at der nu netop i disse Dage fra et politisk Partis Side er stillet en direkte Forespørgsel til Regeringen, en Forespørgsel, hvis Behandlingsmaade ikke i dette Øjeblik er afgjort, skal jeg i Dag ved denne Forelæggelsestale indskrænke mig til at motivere og gennemgaa det nu forelagte Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.

Der er særlig to Grunde til dette Lovforslags Fremkomst. For det første Socialreformens foreløbige Uigennemførlighed, hvorved jeg dog skal bemærke, at Socialreformen jo overhovedet kun regner med en saakaldt beregnet *normal* Arbejdsløshed, der ligger betydeligt lavere end den, vi nu er oppe paa, og som den stadige Stigning i Arbejdsløsheden truer med

at ville gøre større og større. Og den anden Grund er netop denne særlige Stigning i de senere Maaned, et Forhold, som jeg nu skal tillade mig kort at redegøre for ved at gennemgaa nogle Tal.

Det fremgaa af det statistiske Departements Arbejdsløshedsstatistik, at Arbejdsløsheden har været stadig nedadgaaende fra August 1927 til August 1930. For hver Maaned i dette Tidsrum har nemlig det absolutte Antal arbejdsløse saavel som Arbejdsløshedsprocenten været lavere end i den tilsvarende Maaned Aaret forud, men fra September i Fjor og i de efterfølgende Maaned er der en stadig Stigning i Arbejdsløshedstallet. I December 1929 var Arbejdsløshedsprocenten saaledes 22,4, i December i Fjor var den steget til 24,6. Det absolutte Antal arbejdsløse, indtegnet ved de kommunale Arbejdsanvisningskontorer, var den 3. Januar i Fjor 59 508, men den 2. Januar i Aar 72 802, og en Uge efter, den 10. Januar, var de indtegnede arbejdsløses Antal steget til 75 686 mod 59 000 den 9. Januar i Fjor. Forholdene har altsaa forværret sig betydeligt netop i de sidste Uger, og medens Arbejdsløsheden i Fjor fra den 3. til den 10. Januar ikke steg, er den i Aar fra den 2. til den 9. Januar steget med 3 000 i alt, til 75 686. Det vil sige, at vi ikke er mere end forholdsvis faa Tusind fra det store Arbejdsløshedstal, vi havde i 1926.

Arbejdsløshedens Stigning i de forskellige Landsdele og de forskellige Fag og Faggrupper viser en Del Forskelligheder. Den stærkeste Stigning findes i Hovedstaden, hvor Stigningen fra December 1929 til nu er fra 16,8 pCt. til 20,9 pCt. I Provinsen, hvor Arbejdsløsheden er betydeligt større, er Stigningen i Procent til Gængæld ikke saa stor, den er gaaet op fra 26,8 til 27,4 pCt. Det viser sig, at der ikke er nogen Stigning i Arbejdsløsheden i Bygningsindustrien og i Handelen, som baade med Hensyn til Hovedstaden og Provinsen staar med lavere Tal end Aaret forud. Stigningen koncentrerer sig om Industrien — med Undtagelse altsaa af Byggeindustrien i Hovedstaden —, og her er Stigningen for December fra 17,3 til 22,8 pCt., og dernæst i særlig Grad for Arbejdsmændene baade i Hovedstaden og i Provinsen.

Til Belysning af, i hvilket Omfang der er Trang til Hjælp, er det imidlertid ikke tilstrækkeligt alene at se paa Arbejdsløshedens Stigning, man maa i ikke mindre Grad betragte dens Varighed og navnlig dens Varighed for de enkelte arbejdsløse. Det viser sig da nu, at af de 45 804 ar-